

صفت نماز خوف چنانکه جابر روایت کرده است.

از جابر بن عبدالله انصاری رضی الله عنهما روایت است که می گوید: همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم در خواندن نماز خوف حاضر بودم؛ در دو صف پشت سر رسول الله صلی الله علیه وسلم ایستادیم درحالی که دشمن بین ما و قبله بود؛ آنگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم تکبیر گفت و همه ی ما تکبیر گفتیم؛ سپس رکوع نمود و همه ی ما رکوع کردیم؛ آنگاه سر را از رکوع بالا آورد و همه ی ما سر از رکوع بلند کردیم؛ سپس ایشان به همراه صف اول به سجده رفت و صف دوم در مقابل دشمن ایستاد، وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم سجده را تمام نمود و صف اول بلند شد، صف دوم به سجده رفت و سپس بلند شد؛ آنگاه صف اول جای خود را با صف دوم عوض کرد؛ سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم به رکوع رفت و همه ی ما به رکوع رفتیم؛ آنگاه سر از رکوع بلند کرد و همه ی ما از رکوع برخاستیم؛ سپس با صف اول - که در رکعت اول، صف دوم بود - به سجده رفت و صف دوم مقابل دشمن قرار گرفت؛ وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم و صف اول سجده را به پایان بردند، صف دوم به سجده رفت؛ سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم سلام داد و همه ی ما با هم سلام دادیم. جابر رضی الله عنه می گوید: همانگونه که نگاهیان شما با امرای شان انجام می دهند. و امام بخاری مقداری از آن را روایت کرده است: «اینکه جابر رضی الله عنه با رسول الله صلی الله علیه وسلم در غزوه ی هفتم که غزوه ی ذات الرقاع نام دارد، نماز خوف خوانده است».

[صحیح است] [متفق علیه]

این حدیث بیانگر یکی از روش های خواندن نماز خوف می باشد و این روش زمانی است که دشمن در جهت قبله باشد؛ در این حالت، رسول الله صلی الله علیه وسلم سپاه مسلمانان را به دو گروه تقسیم می کند؛ گروهی که در صف اول قرار دارند و گروهی که در صف دوم قرار می گیرند؛ سپس با آنها نماز می خواند و همه با هم تکبیر می گویند و همگی با هم قرائت نموده و رکوع می کنند و سر از رکوع بر می دارند، سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم به همراه صف اول به سجده می رود و زمانی که برای رکعت دوم بر می خیزد، صف دوم به سجده می رود که هنگام سجده کردن صف اول، نگاهیانی داده است؛ و چون بر می خیزند، جای شان را با صف اول عوض می کنند تا عدالت در بین آنها رعایت شود و کسانی که در صف اول هستند، تا پایان نمازشان در صف اول نباشند؛ و در رکعت دوم همچون رکعت اول عمل می شود و در پایان همگی با هم تشهد می خوانند و سلام می دهند. این کیفیت مفصل از نماز خوف در این حدیث، مناسب با وضعیتی بوده که رسول الله صلی الله علیه وسلم و اصحابش در آن زمان داشته اند؛ چون دشمن در جهت قبله بوده و صحابه در حال قیام و رکوع دشمن را می دیدند و از عدم وجود کمینی در پشت سر خود مطمئن بودند.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6050>